

ВЪТЪО РАКОВСКИ СЛЪНЧЕВ СПЕКТЪР

chitanka.info

О,
не защото бях коректор,
момче без бъдеще,
а май че и без минало момче,
когато се яви,
аз те приех за слънчев спектър,
макар —
е, имаше едно „макар“,
а имаше и „че“.

Ала
макар че
имаше едно „макар че“,
аз те приех със всичките ти цветове
и всеки ден богатствата на чувствата си
харчех
във евтини,
емоционални
стихове.

И седмиците седмоцветни бяха,
спектрални ивици за мене — седемте ми дни,
докато нещо стана,
нещо избледняха
и нещо между нас се измени.

Къде отиде след това, не зная.
Мъгли и дъждове, и зими скриха твоя чар.
Отдавна аз по теб не се терзя
и коригирах своето поведение,
макар...
че и коректора —
момче без бъдеще —
остана
навярно там, във своя сектор,

в мъглите някъде, във зимите, в дъжда.

*Сега,
когато пак със спомени се храня,
разбирам —
единствено
на спомените слънчевия спектър
не хваща никога ръжда.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.